

[Valdemar Thomsen.]

Linier, og det kunde den højtærede Landbrugsminister have nødig at skrive sig bag Øret i Stedet for at give Anledning til det urimelige Sammenrod, som vi her er stillet over for. Komplet begrebsforvirrende finder jeg det er, at man her ved Forslagets første Behandling navnlig diskuterer ikke Forslagets Ordlyd, men Ministerens Aftaler med et Udvalg, der overhovedet ikke er nævnt i den nugældende Lov.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, at der kun var en lille Ændring i Loven, nemlig angaaende Grundlaget for Svinekortenes Fordeling, men det ærede Medlem vil ikke kunne finde den omtalte Ændring i nogen af Lovens Paragraffer. Han har kun Landbrugsministerens Forklaring at holde sig til. At Udvalget sandsynligvis slet ikke har taget Stilling, er en Sag for sig, men det faar vi formentlig opklaret.

Hvis vi her skulde drøfte Enkelthederne ved selve Svineordningen, ja, saa vilde selvfølgelig Forhandlingen blive langt mere indgaaende, end Tilfældet nu er, og da dette ikke kan være Meningen, skal jeg af principielle Grunde overhovedet ikke blande mig i de Forhandlinger, der i Fjor og i Aar er gaaet forud. Det ærede Medlem Hr. Duborg bemærkede, at der i Aar er den Forskel fra i Fjor, at Ministeren i Aar har forhandlet sig til Rette med Landbrugsorganisationer. Denne Opfattelse kan ikke være rigtig, idet Ministeren i Fjor kunde henvise til, at han havde Tilslutning ikke alene fra Slakteriernes Fællesbestyrelse, men ogsaa fra Landbrugsraadet. Hvilke Organisationer Ministeren i Aar har Tilslutning fra, staar foreløbig, trods Oplysningerne i Bemærkningerne, hen i det uviste. Jeg er tilbøjelig til at tro, at han, da han fremsatte Forslaget, overhovedet ikke havde Tilslutning fra nogen Organisation som saadan. Men, som sagt, jeg skal ikke blande mig i det, der er gaaet forud, men udelukkende holde mig til Forslagets konkrete Bestemmelser, som det naturligvis er og maa være Rigsdagens Opgave at forme.

Min Gruppe er utilfreds med § 1, Stk. 1, hvor der staar, at Ministeren skal have Tilslutning fra Landbrugsraadet og De samvirkende danske Husmandsforeninger. Ved en tidligere Lejlighed har jeg gjort opmærksom paa, at det er en urimelig Ordning, man her søger at knæsette. Det er det ikke alene, fordi Ministeren akkurat lige, saa godt kan spørge sig selv som spørge de partipolitisk indstillede Husmandsførere, men navnlig, fordi Landbrugs faglige Organisa-

tioner derved bliver trængt fuldstændig i Baggrunden. Ingen kan vel være i Tvivl om, at Ministeren og det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen paa Forhaand, naar Spørgsmaal foreligger, aftaler, hvordan Kagen skal skæres, og ringere Vilkaar — det vil jeg i hvert Fald have Lov at sige for mit Vedkommende — end de, der nu bydes Landbrugsorganisationer, kan overhovedet ikke tænkes. Jeg kunde for øvrigt tænke mig, at Ministeren, hvis han vil være ærlig, selv finder den foreslaede Ordning for omstændelig, siden han — det paastaar han jo — har raadført sig med Svineereguleringsudvalget. Det eneste naturlige vil være — det er et Ønske, som jeg vil bede Ministeren og det kommende Udvalg om at overveje —, at det i Stedet for Landbrugsraadet og Husmandsforeningerne blev Slakteriernes Fællesbestyrelse, der skulde tages med paa Raad vedrørende Svinereguleringen.

Hartel: Indledningsvis maa jeg have Lov til at udtrykke min Beklagelse over, at saa betydningsfulde Forslag som disse forelægges Rigsdagen saa kort for Arbejdets Afslutning forud for Juleferien, saaledes at den Tid, der levnes os til Drøftelse af dem, ikke staar i rimeligt Forhold til deres Betydning. Jeg ved godt, at Landbrugsministeren er en flittig Mand, og jeg mener ikke, at Forsømmelsen skyldes manglende Flid, men de forudgaaende Forhandlinger maatte dog kunne tilendebringes saa betids, at Landbrugsministeren rettidigt kunde forelægge Forslagene for Rigsdagen.

Af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen fremsatte, fik jeg det Indtryk, at han væsentlig saa Spørgsmaalet om en Kornordning under Synsvinklen: Større Landbrug kontra mindre Landbrug. Det er naturligvis et Synspunkt, men jeg mener, at det er uendelig underordnet i Forhold til det store, afgørende Synspunkt, som foreligger for Danmark i Dag, nemlig dette, at vi paa de Omraader, hvor det er muligt, maa søge at skabe os produktionsmæssig Uafhængighed over for Udlandet, saaledes at Valutaforbruget mindskes og sættes i et passende Forhold til den formentlige Valutatilgang. Dette Synspunkt maa langt overskygge Fordelingsspørgsmaalet, hvor der paa forskellig Maade kan findes Udveje. Hvis de mindre Landmænds Interesser og økonomiske Eksistens trues, saa er det klart, at det er en Opgave for os alle at søge at imødegaa det ved Foranstaltninger til Betyggelse af deres Eksistensgrundlag, og saadanne Foranstaltning-